

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1534/2019
14.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Петар Ракочевећ, адвокат из ..., против тужених Предшколске установе „Пчелица“ из Ниша, и Града Ниша, кога заступа Градски правобранилац Града Ниша, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4318/16 од 07.12.2017. године, у седници одржаној 14.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4318/16 од 07.12.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4318/16 од 07.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4202/16 од 30.05.2016. године, у првом ставу изреке, обавезани су тужени да тужиљи, на име накнаде штете због више наплаћених трошкова услуге боравка детета у вртићу, за период од 11.09.2015. године до 31.03.2016. године исплате укупно 11.307,00 динара, са законском затезном каматом од подношења тужбе дана 05.04.2016. године до исплате, док је тужени захтев за исплату законске затезне камате за сваки појединачни месечни износ од двадесетог дана у наредном месецу за претходни месец, одбијен као неоснован. У другом ставу изреке, тужени су обавезани да тужиљи накнаде трошкове парничног поступка у износу од 17.752,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 4318/16 од 07.12.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у првом ставу изреке у делу одлуке о досуђеној законској затезној камати.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену и то одлуке о камати, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у овом случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе, јер је побијана другостепена пресуда у складу са судском праксом и правним схватањима. Како правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у овом случају зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на коме је заснована судска одлука, то значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 28. став 1. ЗПП је прописано, да ако је за утврђивање стварне надлежности, управа на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Ставом 2. истог члана прописано је, да, камата, уговорена казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 05.04.2016. године, ради накнаде штете, а вредност предмета спора је 11.307,00 динара, који износ очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како се ревизијом побија одлука о камати, која у конкретном случају не чини главни захтев и то у поступку у спору мале вредности, то ревизија тужиле изјављена против одлуке о камати, која представља споредно тражење није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић